

Otuz İkinci Gün

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 16 Haziran 2022

Düşlerin tarhında saklısın
Ve meylettiğin sabrın kadar da yaslısın
Sona varmak mı oysaki başladığın
Devasa yalan
Yalancıktan sevenler mi nazarında uçuşan
Yetilerinle
Yetim varlığın ve yüreğinle
Ket vurdukları mutluluk
Aşkın alası ve gerdanlığı
Çiçek olmalıydı oysa boynuna dolanan:
Ne pırlanta ne altın
Som altından olsun kalbin işte en büyük varlığın

Sözcükler kümelenir
Aşk denen hadise değil
İsyankârsan zarardasın
Yalnızlığınla kavrulduğun kadar yanlısın

Mevsimlerden ne mi?
Kimliğinde saklı bir hare belki de
Kumpas kuranlar ve safсата addedilen varlığın
Yanlışa düştüğün kadar yaralısın
Sevdiğin kadar kırılacaksın da binlerce parçaya
İma edilen değil imha edilen saflığın
Sefasını süremediğin hayatın
Dalkavuk gölgelere verdiği prim kadar
Kaybolduğun boşluk ve kayrası yıldızların makamı

Meramı var ya da yok duygularının
Hiçliğine kefil olduğun kadar varsın
Var olduğun kadar firarda
Tükürdüğünü yalar insanlar
Tüketilmişliğin kadar tünediğin gök kubbe
Ne çok fasıla
Havsalandan taşan binlerce duygu ve atık

Artık yılı olmaya ne gerek var zamanın?
Sen zaten otuz ikinci günüsün devşirdiğin ayın.

Devirdiğin putlar ve kadehler
Oysaki içinde saklı zezem suyu
Türediğin kadar sözcüklerle
Tüneyen sefil ve miskin yüreğin
Sevdin de ne oldu?
Atağa geçti gece
Geçkin günler ve simalar yüz sürdü kire
Beyaz ruhun ve alnının akı...
Ne o?
Mutluluk sana mı kaldı?

Bir hezeyan heyecana katık
Aşka ise özlem bir beden büyük gelen
Çaresizliğini gizle istediğin kadar
İstimplak edilmiş ruhlardan gelirse sıra sana
Kentsel dönüşümde şimdi ruhun ve kalemin
G/izini sürdüğün kadar sevginin...
Sana mı kaldı sevmek?
Şiarın olsa ne ki aşk?

İmha edemediğin kötülük ve karanlık
Defolu bir ruhsun sen
Dezenfekte ettiği kadar ellerini insanlık
Sen de aralıksız temize geçir varlığını
Kat çıktığın mutluluk ve sevgi
Kaybolduğuna şahit evren ve Tanrı
Kayrasında ıssızlığın
Günyüzü görene değin güneş de def edecek mevsimi
Boykot ettiğin kadar karanlığı ve hicabı
Top yekûn infilak etmeden evren
Doldur haybeden boşlukları
Dolu olansa sadece dolan zaman
Vakit kaldıysa üç beş şiir daha yaz ve yek at zarı
Yekten aşka sevgiye duyduğun saygıyı
Bil ki:
Kimse sana göstermeyecek.